

Teď je řada na vás

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 47, 3; 6-9)

3 Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí.

6 Bůh vystoupil vzhůru za hlaholu, Hospodin za zvuku polnic.

7 Zpívejte žalmy Bohu, zpívejte žalmy našemu Králi!

8 Vždyť Bůh je Král nad celou zemí, zpívejte žalmy k poučení.

9 Bůh kraluje nad všemi pronárody.

Píseň: EZ 287 – Zpívejte, čest vzdejte Hospodinu ze všech stran

Modlitba

Otče náš, děkujeme, že jsme se mohli dnes probudit. Vstáváme ale každý den a často si neuvědomujeme, jaký dar dostáváme. Tvá milost je nám darována každý den. Děkujeme, že potkáváme druhé lidi. Ale často nás druzí obtěžují a unavují, pak zapomínáme, že láska má různé podoby. Děkujeme, že můžeme s lidmi hovořit. Ale často tento dar zneužíváme a mluvíme zbytečně. Nauč nás také naslouchat jiné. Děkujeme za možnost pracovat odpočívat. Ale často máme práce nad hlavu a zlobíme se na to. Ani odpočívat moc neumíme. Dej ať se učíme dobře nakládat s časem! Dej ať nezapomínáme děkovat! Děkujeme za Tebe jako základ a pilíř života. Ale i Ty sám jsi nám někdy hodně nepohodlný, takže bychom si přáli jinou oporou. Odpusť nám, že takto uvažujeme! Tak Ti, Pane náš, děkujeme, a tak Ti vyznáváme všechno špatné – svůj hřích. Ze všeho nejvíc Ti proto děkujeme za odpuštění. Ať se projeví i v této chvíli – ať slyšíme Tvé povzbuzující slovo. Ať mezi námi zavane tvůj Duch. Amen.

I. Čtení (Ef 1, 17-23)

*17 Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali
18 a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu*

19 a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme.

20 Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích,

21 vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím.

22 ,Všechno podrobil pod jeho nohy' a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve,

23 která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 27 - Na cestě poušti) – M. Zvolánková

Co jste dneska měli k snídani? (Dá se udělat bleskový průzkum, zda účastníci bohoslužeb snídají převážně chleba, rohlíky, buchtu nebo něco jiného.) Je tady někdo, kdo nic nejedl? (Pokud ano, tak spíš proto, že jsme to nestihli, než že bychom neměli doma co jíst.) Protestujete někdy proti tomu, co máte k jídlu? Nemá se to, že? Rodičům se většinou nelíbí, když děti chtějí něco jiného, než co je na stole, říkají, že tohle nerady a tamto nebudou jíst.

Dnes si děti v nedělní škole budou vyprávět o tom, že i dospělí jsou někdy takoví. Pořád si stěžují, pořád něco chtějí a vzpomínají na to, jak to jindy bylo mnohem lepší než dnes... Bylo by to smutné povídání, ale naštěstí nebude jen o nás lidech, ale také o Pánu Bohu, který má s námi trpělivost, s malými i velkými.

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 312 – Přišli jsme, ó Ježíši, slovo tvoje poslouchati

Kázání (Mt 28,16-20)

16 Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil.

17 Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali.

18 Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

19 Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého

20 a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Milí přátelé, milí hosté,

jedenáct apoštolů se odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. Jedenáct apoštolů přijímá alternativu, že **zbitý pastýř** je předchází do Galileje, a odchází za ním. Číslovka jedenáct jednoznačně dosvědčuje, že se počítá i s Petrem, přestože není přímo zmíněn. (Chybí pouze Jidáš.) Matouš mluví obecně o hoře a neprozrazuje její jméno. Je to způsob, jakým převádí všechny hory na společný jmenovatel, společný symbolický význam.

I v kruhu jedenácti, a dokonce přímo při zjevení Vzkříšeného líčí evangelista Matouš **církev** jako společenství, ve kterém někteří pochybují. Matouš si tedy nedělá iluze o církvi, a dokonce ani v nejužším kruhu učedníků. Obsahem výpovědi je však i ujištění, že také tito **pochybující do církve patří**, a dokonce jsou i vysláni zvěstovat světu radostnou zprávu. Těm, kdo by snad učedníkům záviděli, že tenkrát bylo snadnější uvěřit (když se jim Vzkříšený přímo zjevoval), vzkazuje Matouš: i tenkrát to bylo spíše otázkou víry a rozhodnutí, právě tak jako dnes.

Totéž z jiného pohledu: toto je církev, kterou má **Ježíš k dispozici**. Dokonce ani Vzkříšený nemá k dispozici nic použitelnějšího. Tyto učedníky vysílá do světa.

„Je mu dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ Tato Ježíšova slova jsou předpokladem následujícího vyslání učedníků do celého světa. Jsou alternativou k třetímu pokušení na poušti, jehož kulisou byla také **vysoká hora**. Ježíš získal veškerou moc na nebi i na zemi právě proto, že se nesklonil před satanem, nýbrž sloužil právě jen Bohu. Jestliže pokušení, kterému Ježíš odolává na počátku evangelia, spojuje mesiášskou cestu s mocenskými ambicemi (podmaň si svět, a pak v něm vybuduj království Boží), nyní prošel cestou, v níž získal **autoritu bezmocí**, a v této **moci bezmocných** vysílá nyní učedníky do světa.

Ježíšův proces před veleknězem lze chápat jako soud syna člověka s „*nepravými vinaři*“; Ježíš sám se prohlašuje za Syna člověka, který podstupuje tento soud. Slova Vzkříšeného upomínají právě na pasáž knihy Daniel, která se Syna člověka týká:

„Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“

Zatímco Markovo evangelium končí jakoby dvojtečkou otevřeného konce, Matouš za tuto dvojtečku přidává výzvu, kterou bychom mohli parafrázovat: a **teď je řada na vás. Následujte**. Při první misijní řeči byli učedníci vysláni ke ztraceným ovcím izraelským. Nyní je vyslání rozšířeno analogicky k autoritě a pravomoci, která je Ježíši svěřena jako Synu člověka. Je však třeba zdůraznit, že je to rozšíření úkolu, nikoli alternativa.

A nejsme na to sami. Slova o Kristově přítomnosti již v Matoušově evangelium zazněla – sice v méně vyhocené situaci, ale již ve stejném významu. Matouš tomuto zaslíbení Kristovy přítomnosti zřetelně dává přednost před rozpravou o Duchu svátém.

A to, co slyšeli apoštolové, máme slyšet i my. „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“

To je i náš úkol, bratři a sestry. Jděte ke všem národům. Tedy i k těm národům, které se už kdysi za křesťanské považovaly. Nemusíme tedy chodit moc daleko. Nemusíme za sebou spálit všechny mosty a odejít do Afriky kázat Krista. Stačí, když budeme získávat učedníky v našem přirozeném okolí.

Dále si všimněte, že Kristus neříká: Získávejte mi národy. Ale: Ve všech národech mi získávejte učedníky. Shromazďujte mé učedníky ze všech národů. Třeba nebudou všichni z Teplic, zároveň Kristovými učedníky. Ale někteří budou! Třeba nebude celý náš národ křesťanský (ostatně nikdy nebyl!) Ale v našem **národě budou křesťané!** O to se Kristus postará – aby zde měl své učedníky. Ze své mocné milosti. A také skrze nás, skrze naše úsilí a námahu.

A na závěr: Kristus nechce, abychom mu přiváděli papírové křesťany. Kristus nechce, abychom mu vyráběli kartotéční členy sborů. On po nás chce, abychom mu získávali učedníky. Poslušné služebníky. Proto nemáme lidi jen křtít, když se ke Kristu přihlásí. Ale také se o ně nadále starat, aby žili po vzoru Ježíše Krista.

Učit se stále znovu, aby žili v souladu s jeho požadavky. Povzbuzovat, těšit, napomínat, modlit se za ně, učit je Božím slovu. A my víme dobře, že nejlepší učitel je ten, který je do učiva doslova „zažraný“. A žije tím, co říká. **To v křesťanství platí dvojnásob!** Nejsme dobří učitele, pokud tím, co druhé učíme, sami nežijeme.

A tak vy, Kristovi učedníci: Získávejte svému vzkříšenému Pánu další učedníky. Ano, je to náročný úkol. Ale právě tímto úkolem nás Kristus pověřil. A pro nás je to vyznamenání. Amen.

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, spolu s učedníky nás posíláš k druhým lidem, s nadějí a dobrou zprávou. Prosíme, buď nám svým svatým Duchem přítomen a nápomocen. Nyní i vždycky. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: Svítá 86 – Chvála ti patří

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Pane Ježíši Kriste, ty jsi se po své smrti ukázal svým učedníkům jako živý. Od strachu a úzkosti jsi je dovedl k víře. Prosíme tě: Ujisti i nás svou přítomností. Dej abychom uvěřili i my, kteří jsme neviděli. Často zapomínáme na to, co jsi nám daroval. Náš život není, tak zdaleka nevinný a bezchybný. Uč nás svým Duchem rozlišovat mezi dobrým a zlým. Dej nám poznat, kdy a kde můžeme vykročit k novým začátkům. Dej své církvi potřebnou odvahu a důvěru, aby tě následovala tam, kam nás chceš vést. Prosíme tě za církev, za bratry a sestry v našem farním sboru i za křesťany z jiných církví. Pomoz nám nést jedni břemena druhých a také sloužit lidem kolem nás. Ať slova naděje, která jsme od tebe slyšeli, jsou slyšeti tam, kde převládá pesimismus nebo zmatek. Prosíme tě za všechny lidi:

Všem nemocným dej živou naději, aby poznali velikonoční světlo ve svých srdcích. Lékařům, zdravotním sestram a pečovatelům dej sílu, trpělivost a lásku při své službě. Prosíme tě za lidi, kteří ztrácejí naději a jejich pochybnosti vítězí nad jejich vírou. Prosíme za vlády a zodpovědné činitele v hospodářství, aby bránili štěpení a rozpadu společnosti. Myslíme na obyvatele Ukrajiny, kde je situace vážná a děje se tam nespravedlnost. Dej našemu světu pokoj, který si nemůže dát sami. Mezi vyděšenými a rezignovanými posiluj důvěru, že Boží láska je silnější než smrt. Jako tví bratři a tvé sestry tě prosíme ve svých modlitbách.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 401 – Za ty, kdo hladem trpí a bídou, prosíme

Slůvko dětí

Posláni (1Kor 2, 9-10)

9 Ale jak je psáno: ‚Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.‘

10 Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha; Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.

Požehnání (Ef 6, 23-24)

23 Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

24 Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista. Amen

Píseň: EZ 418 – I když se rozcházíme, ty s námi zůstáváš